זכרון עדות שחיתה בפנינו אנו העדים החתומים מסח באחד ב	1
יום לירת ניסן שנת ארבעת אלפים ושת ת ושלשים שנת [	2
למנין שאנו רגילין למנות בו במדינת אסכן דעל כיף יפא רבא	3
מותבה כבית אבינו	
סת אלרום שהיחה שפחת המכונה אבו אספר עמ[ראן אב]ן אכת ה[כים] אותה לאחר ששהרר קודם מותה	4
ואפרת רבותי חיו עלי עדים וקנו פני פעכשו בכל לשון שלוכות וכתבו	5
וחתמו ותנו לו	
לחפאם בן אברתם אלטבאך להיות בידו לזכות אב ולראית שרציתי ברגון צצשא	6
נפשי ולא אנוסה	
ולא מפותה ולא כי אם בלב שלם ודעת נכונה	7
בחצר שלי יפא ואנבן הרשבי	8
א סלימאן אלא מחפ	9
יב מרעע	10
	12
	13
zo.	14
	15
	16
	17
	18